

Patrimoniumzorg: Bottelarij Devroey

De tweede ronde

Rob Verbruggen

“De stad zal bij de uitvoering van het vergunningsbeleid aandacht besteden aan het waardevolle erfgoed dat nog niet beschermd is”. (Beleidsprogramma stad Leuven 2007-2012, Hoofdstuk XIV, Monumentenzorg).

Antwerpen - Oude Leeuwen
Rui - Voorbeeld van integratie
oud-nieuw

Nadat de eerste vergunningsaanvraag door de stad omwille van louter stedenbouwkundige bezwaren tegen de geplande nieuwbouw was geweigerd, heeft de N.V. Globiss in volle vakantieperiode een nieuwe bouwaanvraag ingediend. Over deze nieuwe aanvraag kunnen we kort zijn: oude wijn in nieuwe zakken. Men gaat nog steeds uit van de volledige afbraak van het bestaande pand, op één stalling na, die als fietsstalling ‘herbestemd’ wordt. Er is wat gesleuteld aan de architectuur van de nieuwbouw, maar het blijft een anoniem en zielloos ‘hokblok’, zoals iemand in de buurt het omschreef, dat in niets de vergelijking met het bestaande pand met zijn bijzondere historische en esthetische uitstraling kan doorstaan. Er zijn genoeg voorbeelden van geslaagde integratie (zie foto). Enkel en alleen al door de schaalvergroting is het project een aanslag op dit historische deel van de binnenstad.

Het project druist ook volledig in tegen de beleidsvisie van de stad i.v.m. het tegengaan van stadsvlucht door jonge gezinnen, ruimtelijk beleid ‘op maat van de plek’, en een gezond evenwicht tussen ‘permanent wonen’ en ‘tijdelijk wonen’.

Door geen onderzoek te verrichten om de uitverkoop van de bottelarijuitrusting en de koetsen te voorkomen, en geen historisch onderzoek ter plaatse uit te voeren, wetende dat het voormalige Pachthof St.-Kristoffel op de site van het project heeft gestaan, heeft de stad haar eigen beleidsprogramma rond monumentenzorg niet gerespecteerd.

Het LHG heeft dan ook een stevig onderbouwd bezwaarschrift ingediend (zie

www.leuvenhistorischgenootschap.be), waarin we nogmaals onze argumenten tegen de geplande sloop uiteenzetten en pleiten voor een zinvolle herbestemming van het bestaande pand. Een mooi voorbeeld daarvan is de herbestemming van de Timmerfabriek in Maastricht, waar een gelijkaardig karakteristiek industrieel pand werd ingericht tot atelier-tentoonstellingsruimte. Een aanvraag tot opname van het geheel in de inventaris van het onroerend erfgoed is in onderzoek bij het VIOE. Aan het agentschap Ruimte en Erfgoed is gevraagd om zijn standpunt, dat dit geheel vroeger al als ‘waardevol lokaal erfgoed’ bestempelde, formeel aan de stad te rapporteren.

Timmerfabriek - Maastricht

Op dit ogenblik is de beslissing van de stad nog niet bekend. We kunnen voorlopig alleen hopen dat de stad ditmaal de nodige wilskracht zal opbrengen om wat in beleidsnota's en structuurplannen zo mooi wordt voorgesteld ook in daden om te zetten. Maar we weten dat 5 minuten politieke moed soms lang op zich laten wachten... ‘Eeuwenoud. Springlevend’ of ‘Splinternieuw. Morsdood’? Wordt ongetwijfeld vervolgd...

Patrimoniumzorg: Weeshuissite

De uiteindelijke doodssteek

Lambert Juvéyns

Recent werd door de stad Leuven dan toch een sloopvergunning afgeleverd op 17 februari 2011 voor het slopen van 5 gebouwen (het nog resterende gedeelte van het voormalige weeshuis langs de Frederik Lintsstraat). Het OCMW wil die ‘kankerplek’ nu terug opvullen met bewoning. Wie deze zone tot zo een ‘kankerplek’ liet komen wordt nooit gezegd, en nog minder de beweegredenen om dergelijke degelijke gebouwen te laten vervangen door opbrengst-vastgoedprojecten. Ook het zopas gerenoveerde OCMW-secretariaat, dat nog maar enkele tientallen jaren oud is, zal worden afgebroken om plaats te ruimen voor een nieuw gebouw. Er is dus toch nog geld genoeg in deze crisistijd van besparingen!

Plechting ingehuldigd op 20/09/1903 als modernste wees- en ouderlingentehuis van België, werd het complex in die hoedanigheid gebruikt tot in 1960 (foto 1). Toen besliste het toenmalige OCMW-bestuur dat het gebouw niet meer functioneel genoeg was en liet het gewoon 25 jaar lang leeg staan en grondig verkommeren tot de plotse sloop van het hoofdgebouw in 1985. Het laatste restant, met het nog karakteristieke achterliggende gedeelte (foto 2), zal binnenkort verdwijnen. Men mag hopen dat de toekomstige site niet de naam zal dragen van het ‘OCMW’ dat in 1960 van geen ‘herbestemming’ wilde weten en de omgeving al die tijd liet verloederen. Dat zou een kaakslag zijn voor al de omwonenden.

Tijdens de info-avond van de Stad voor de buurtbewoners op dinsdag 08/11/2005 werd aan de voorzitter Erik Vanderheiden een petitie met de handtekeningen van de 85 overburen overhandigd o.m. in verband met een voortuin aan de straatzijde zoals die vroeger aanwezig was. De bewoners blijven hopen dat deze petitie, waarvan nog altijd een kopie ter beschikking is, niet ongelezen in de papiermand verdween en dat er wel degelijk rekening mee gehouden werd bij de opmaak van de nieuwe plannen. Dat het LHG bij haar vroegere acties de bereidheid bij de Dienst Ruimtelijke Ordening vond om toch nog een deel van de achterbouw met de herdenkingssteen (foto 3) mee te integreren in een nieuw project, zal nu getoetst kunnen worden bij deze mogelijke afbraak van één van Leuvens relictten rond maatschappelijke en sociale zorg.

Foto 1: Voormalig wees- en ouderlingentehuis
Foto 2: Nog bestaand deel
Foto 3: Gedenksteen detail